

Motion till riksdagen 2009/10:K335

av **Jan Lindholm (mp)**

Möjlighet till praktik för riksdagsledamöter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen beslutar uppdra åt riksdagsstyrelsen att ta initiativ till att i samverkan med övriga nordiska parlament utreda möjligheterna till praktik för ledamöter i andra nordiska parlament.

Bakgrund

Globaliseringen ställer allt större krav på förtroendevalda att förstå villkoren för människor i alla världens hörn. Allt fler arenor byggs för utbyte mellan nationer och kulturer. Värderingar, vanliga vardagliga vanor men även små språkförbistringar kan försvåra kommunikation och förståelse.

Det har förekommit program där tjänstemän i kommuner i nordiska vänorter har bytt arbete med varandra under kortare perioder. En dansk statsarkitekt har bytt jobb med sin svenske kollega för att på så vis utvecklas. Under de år jag haft förmånen att delta i Nordiska rådets verksamhet har jag slagits av tanken att även politiker skulle må bra av att vara praktikanter i andra parlament. Den demokratiska balansen i ett parlament kräver naturligtvis att utbytet måste ske med någon som kan underkasta sig den nivå av partiloyalitet som krävs för att ett byte inte skall riskera störa besluten.

Media är väldigt snabba på att kritisera riksdagsledamöter för att de gör saker som kan uppfattas som onödiga och som någon form av förmåner. Uppdraget är dock till stora delar ett lärande uppdrag. Oavsett vilken bakgrund en ledamot har så ställs ledamoten ofta inför frågeställningar han eller hon saknar tillräckliga förkunskaper om. Därför tänkte jag att praktik kunde vara en form av utbildning som media inte borde misskreditera.

Fel! Okänt namn på

Förslag

Årligen åker ett antal ledamöter till FN för praktik. Det är enligt vad jag hört några mycket tuffa och fullspäckade veckor som alla anser vara lärorika. De nordiska ländernas folkvalda församlingar är naturligtvis lite olika och parti-strukturen är egna. Att låta ett antal ledamöter i dessa parlament praktisera hos varandra, låt oss säga fyra veckor per år mitt under hektiska arbetsperioder, skulle kunna vara mycket berikande. Inte bara för den som får möjligheten utan även för de som får besök av en ny kollega. Jag tror att många gränshindersfrågor skulle kunna lösas enklare på så vis, vi skulle kunna lära mer av varandra när det gäller inte bara arbetsformer utan även rena och konkreta sätt att lösa problem. Inte minst skulle vi alla få möjlighet att träna på de nordiska språken så att vi lättare förstår varandra. Att tjänstgöra i ett annat lands parlament än det där man är folkvald kan naturligtvis vara knepigt och ur ett demokratiskt perspektiv tveksamt, det är jag medveten om. Det borde emellertid ligga i alla de nordiska ländernas intresse att närma sig varandra än mer, att bygga än fler broar och knyta tydliga band. Jag väcker inte denna fråga därför att jag förväntar mig ett omedelbart positivt bemötande utan för att förhoppningsvis väcka tankar om vad utveckling av samverkan och utveckling av demokrati kan bestå i. Jag ser ett sådant experiment även som ett steg i utvecklingen av ett än starkare samarbete mellan oss och våra nordiska grannländer.

Mot bakgrund av det anförda är min förhoppning att riksdagen skall våga ge sin förvaltning uppdraget att inleda sonderingar med våra nordiska grannländer om hur ett arbete för att skapa möjligheter för folkvalda i ländernas parlament att praktisera hos varandra skulle kunna byggas upp.

Stockholm den 4 oktober 2009

Jan Lindholm (mp)